

navnlig med henblik på svineproduktion, minkavl m.v. Selskabskonstruktionen er tilpasset gældende lovregler, således at ordningen som hovedregel ikke forudsætter tilladelse efter landbrugsloven eller udstykningsloven. Ordningen er især begrundet i fordele i relation til den gældende skattelovgivning, og den synes kun at have interesse for velkonsoliderede landmænd med høj skatteevne.

De omhandlede selskabskonstruktioner har givet anledning til overvejelser om ændring af landbrugsloven eller skattelovgivningen. Landbokommissionen har dog ikke fundet behov for at gribe ind over for denne driftsform, og regeringen har ved lovforslaget ikke fundet det nødvendigt at foreslå ændringer i de nævnte regler, bl.a. under hensyn til, at der ved skattereformen, der gennemføres den 1. januar 1987, vil ske en udjævning af beskatningen af personligt drevne virksomheder i forhold til virksomheder, der drives i selskabsform.

Til stk. 1-3

Forslagets stk. 1 er udformet på baggrund af, at langt de fleste forpagtnings- og lejeforhold vedrørende dele af landbrugsejendomme ikke forudsætter tilladelse efter landbrugsloven, idet de falder inden for rammerne for lovlig samdrift i § 9. Der er alene tale om en redaktionel ændring med henblik på tydeliggørelse af reglerne.

Det bemærkes, at man ikke har fundet anledning til at ændre afstandsreglen for vedvarende græsningsarealer m.v. (15 km), idet der ved afstandsreglen i § 9, stk. 1, bortses fra sådanne arealer.

Forslagets stk. 2 svarer til dispensationsbestemmelserne i den gældende lovs § 12, stk. 3, idet der er foretaget en ændring som følge af fremsættelse af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget. For så vidt angår delforpagtninger kan henvises til retningslinier for dispensation i § 9, stk. 3.

Forslagets stk. 3 svarer til den gældende lovs § 12, stk. 2, idet der er sket en ajourføring med henvisning til de nugældende bestemmelser i lov om leje (lovbk. nr. 375 af 11. juli 1984).

Til nr. 18

Udviklingen inden for landbruget har i de sidste årtier medført en række ændringer af reglerne om nedlægning og sammenlægning af landbrugsejendomme. Ved ændringen af landbrugsloven i 1962 åbnedes der mulighed for sammenlægning af mindre brug, og reglerne er revideret og udbygget ved lovændringerne i 1967, 1971, 1973 og 1978

med henblik på at give mulighed for en smidig strukturtilpasning.

Sammenlægningsreglerne har således siden lovændringen i 1967 tilsigtet at give mulighed for en udvikling i retning af større brug i takt med den tekniske og økonomiske udvikling i landbruget. Siden 1967 er arealgrænsen for sammenlægning således øget fra 35 ha til 100 ha, idet den dog i 1978 blev nedsat til 75 ha.

Reglerne har endvidere til formål at sikre en god jordarrondering ved sammenlægning. Den administrative praksis med hensyn til kravet om en hensigtsmæssig beliggenhed af jorder, der sammenlægges, har i det store og hele været uændret siden 1967.

Ved lovændringen i 1973 koordineredes sammenlægningsreglerne med erhvervsreglerne, således at de egentlige landmænd fik en fortrinsstilling til suppleringsjord. Nedlægningen af mindre brug, der ikke skønnedes egnede til opretholdelse, blev fremmet ved kravet om udstykning til bunds, således at alle landbrugsjorder blev fraskilt til suppleret af andre brug.

Ved lovændringen i 1978 blev endvidere indført regler med henblik på at beskytte bæredygtige driftsenheder mod nedlægning ved sammenlægning. Disse bestemmelser blev ved lovændringen i december 1985 skærpet, således at også ikke-bæredygtige driftsenheder, der skønnes at udgøre en bevaringsværdig driftsenhed, kan hindres nedlagt eller reduceret. Bestemmelsen gælder ejendomme, hvis ejendomsværdi, ekskl. stuehusets værdi, overstiger en beløbsgrænse på 300.000 kr. (kontantværdi) ved årsreguleringen pr. 1. april 1982.

Reglerne for sammenlægning har sammen med reglerne for samdrift været grundlaget for den strukturtilpasning, der har fundet sted, jfr. de almindelige bemærkninger, afsnit B 4.

Landbokommissionen har bl.a. fremhævet, at der fortsat gennem sammenlægningsreglerne bør sikres mulighed for en løbende strukturtilpasning, og at en bred variation af ejendomsstørrelser er et vigtigt grundlag for en dynamisk strukturtilpasning inden for landbrugserhvervet.

For at imødekomme denne udvikling foreslås der ved lovændringen – som omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget – en bredere strukturpolitisk målsætning. Der skal således fortsat sikres mulighed for en udvikling af heltidsbrugene, der skal videreføre størsteparten af landbrugsproduktionen. På den anden side skal der også være mulighed for at bevare et stort antal deltidsbrug og fritidslandbrug. Disse giver ganske vist kun et beskedent bidrag til den samlede land-